

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. Mgr. Helenou Nutilovou, advokátkou se sídlem Vodní 231/5, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. OAM-106/LE-LE05-LE05-2014, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Českých Budějovicích,

### t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 11. 9. 2014 ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. OAM-106/LE - LE05-LE05-2014, vydaného ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích zjistil, že v době podání žaloby se žalobce nacházel ve Vazební věznici. Ověřil, že žalobce nemá žádný hlášený pobyt v České republice ve smyslu ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s § 77 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v Českých Budějovicích proto usnesením ze dne 6. 10. 2014, č. j. 10 Az 1/2014 – 30, věc podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), postoupil Městskému soudu v Praze, v jehož obvodu se nachází sídlo žalovaného správního orgánu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

[3] Městský soud v Praze požádal přípisem ze dne 14. 11. 2014 žalovaného o sdělení místa, kde byl žalobce ke dni podání žaloby hlášen k pobytu. Ze sdělení žalovaného vyplývá, že žalobce se po celou dobu nacházel a nachází ve Vazební věznici. Dalším přípisem ze dne 27. 11. 2014 požádal Městský soud v Praze Vězeňskou službu ČR o informaci o adrese, na kterou byl žalobce hlášen v době uvalení vazby. Z odpovědi Vězeňské služby ČR vyplývá, že žalobce má trvalé bydliště na adrese v Ukrajině a přechodné bydliště na adrese B. 144, P. (čl. 43 spisu krajského soudu).

[4] Na základě shora uvedených zjištění vyslovil Městský soud v Praze nesouhlas s postoupením věci Krajským soudem v Českých Budějovicích a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí podle ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. s odůvodněním, že ke dni podání žaloby byl žalobce hlášen k pobytu na adrese B. 144, P. Podle Městského soudu v Praze je proto místně příslušným Krajský soud v Plzni.

[5] Podle ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že *není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.* Dle § 7 odst. 2 s. ř. s. „*nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*“ Tímto zvláštním zákonem ve smyslu věty první citovaného ustanovení je v projednávané věci zákon o azylu, podle něhož je k řízení o žalobě „*místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu*“ [§ 32 odst. 3 zákona o azylu]. Z ustanovení § 77 zákona o azylu vyplývá, že místem hlášeného pobytu se rozumí azylové zařízení, do něhož je žadatel o mezinárodní ochranu umístěn, nebo místo pobytu oznámené žadatelem, s nímž Ministerstvo vnitra (žalovaný) vyslovilo souhlas. Toto místo pobytu je zaneseno v evidenci, které Ministerstvo vnitra vede v souladu s § 71 zákona o azylu. Vznikne-li v soudním řízení o mezinárodní ochranu potřeba zjištění místa pobytu pro určení místní příslušnosti, soud vychází z údajů uvedených v této evidenci.

[6] Z databáze žadatelů o mezinárodní ochranu vedené žalovaným Nejvyšší správní soud ověřil, že žalobce v evidenční kartě před podáním žaloby ani ke dni podání žaloby (tj. ke dni 11. 9. 2014) neměl hlášeno žádné místo pobytu ve smyslu výše citovaných ustanovení zákona o azylu.

[7] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že k řízením o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věcech azylu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení azylu (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu, nikoliv soud, v jehož obvodu se žalobce fakticky zdržuje, či soud, v jehož obvodu uvádí žalobce v žalobě místo svého pobytu. Rozhodné je tedy místo, kde je žalobce oficiálně hlášen k pobytu podle ustanovení § 77 zákona o azylu, pouze tato skutečnost zakládá určení místní příslušnosti dle § 32 odst. 3 zákona o azylu, nikoli faktický pobyt žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007 – 51, dostupný na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), případně místo pobytu uvedené v jiné evidenci.

[8] Vazební věznici, jak poznamenal i Krajský soud v Českých Budějovicích, nelze považovat za místo hlášeného pobytu dle § 77 zákona o azylu. Adresu zjištěnou Městským soudem v Praze (B. 144, P.) též nelze považovat za adresu zakládající místní příslušnost soudu dle zákona o azylu, neboť se nejedná o adresu, kde byl žalobce k pobytu hlášen ve smyslu zákona o azylu. V případě, kdy nelze místní příslušnost soudu určit podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona o azylu z důvodu, že žalobce na žádném místě České

pokračování

republiky hlášen k pobytu není, se místní příslušnost soudu řídí ustanovením § 7 odst. 2 s. ř. s. V právě posuzovaném případě žalobce nemá žádný hlášený pobyt dle zákona o azylu, kterým by se řídila místní příslušnost krajského soudu. Podle posledně uvedeného ustanovení s. ř. s. je tedy místně příslušný k projednání žaloby a rozhodnutí soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. V projednávané věci o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodlo v jednostupňovém řízení Ministerstvo vnitra se sídlem v obvodu Městského soudu v Praze.

[9] Na základě výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, že v dané věci je k řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2014, č. j. OAM - 106/LE - LE05-LE05-2014, příslušný Městský soud v Praze, v jehož obvodu je sídlo žalovaného Ministerstva vnitra.

[10] Ve smyslu ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. jsou soudy rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce vázány.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

Daniela Zemanová  
předsedkyně senátu